

[Føged.]

ændringsforslag, og kun kort omtale de af mit parti og det konservative folkeparti stillede ændringsforslag.

Vort første ændringsforslag, ændringsforslag nr. 5, drejer sig om de nyetablerede. Ganske vist har regeringspartierne nu foreslået lovforslaget ændret således, at nyetablerede fortsat kan få et bevillingsmæssigt nedslag i deres skattepligtige indkomst, når de køber ejendom inden 1. november 1959, men som det blev sagt af udvalgets ordfører, det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen, ville det fra den dato også være slut. Tilsyneladende er det ændringsforslag, som mit parti og det konservative folkeparti har stillet, næsten ringere, men der er den nuanceforskelle, at vi ikke sætter nogen slutdato, tværtimod ønsker vi, at reglen også skal gælde fremover.

Vi har samtidig i betænkningen bedt finansministeren om i det kommende år at skaffe nogle oplysninger om, hvorledes loven er blevet administreret på dette område. De oplysninger, vi foreløbig har fået, går ud på, at i det sidste skatteår er kun 2 000 personer kommet ind under disse nedslagsregler for nyetablerede. Jeg erindrer, at tallet har været højere i tidligere år. Jeg tror, at der et enkelt år var tale om 4 000 personer. Det kan ikke skyldes, at der er blevet bedre forhold for de nyetablerede; det må være, fordi skatterådene i deres administration ikke har været slet så villigt indstillet over for nedslagsreglerne som tidligere. Vi beder derfor den højtærede finansminister om at fremskaffe en redegørelse for de fulgte retningslinjer ved bestemmelse af deres administration.

Så vidt jeg har fået oplyst, er en stor part af nedslagene særlig foretaget inden for 3 amter. Administrationen har altså muligvis i 3 amter fulgt henstillingen fra denne talerstol om at administrere lempeligt, medens man i de øvrige amter nærmest har siddet den overhørig, og derfor spørger vi også finansministeren om årsagerne til den meget forskellige udnyttelse af bestemmelserne i de forskellige amter.

Endelig beder vi finansministeren om at udarbejde regler for eller fremkomme med forslag om, på hvilken måde man kan gøre hele ordningen permanent og ikke

alene gøre den permanent, men også give så faste regler, at lempelsen ikke bliver noget, der skal bevilges af skatterådene, men bliver en skattemæssig ret, som de enkelte nyetablerede har uden ansøgning, når blot de opfylder lovens normale krav.

Jeg tror, de nyetablerede bør have en sådan ordning, bl. a. fordi de nyetablerede i samfundet er væsentligt anderledes stillet end, skal vi sige, almindelige mennesker. De nyetablerede må, fordi de etablerer sig, i mange tilfælde påtage sig store afdrag. Disse afdrag vil naturligvis rent skattemæssigt komme til at figurere sammen med familiens normale forbrug, og disse folk vil derfor i mange tilfælde ved dygtigt arbejde og dygtig administration kunne få en jævnt høj indkomst. Andre almindelige borgere med de samme indkomster, men uden de samme afdrag, vil være i stand til på grund af andre love som f. eks. loven om præmiering af opsparing at få deres skat gjort lavere. Man kan sige, at en sådan lov kan vedkommende nyetablerede også gøre brug af, men han er på grund af de store afdrag pengemæssigt spændt for i forvejen. Desuden kan — lad mig bruge udtrykket en gang til — almindelige mennesker anvende reglerne om fradrag af forsikringspræmier endnu bedre, end den nyetablerede kan det, og endelig kan man nævne, at oprettelse af investeringsfonds ikke er noget, der ligger for for de nyetablerede. De har stillet så store krav til sig selv, at der ikke bliver noget at sætte til side til investeringsfonds. Således vil andre mennesker, der arbejder i erhvervslivet, være i stand til at nedsætte deres skattepligtige indkomst betydeligt, medens den nyetablerede ikke har de samme vilkår. Det er urimeligt, synes jeg.

Lad mig i denne forbindelse sige, at vi gang på gang i det politiske arbejde ligesom møder det, at forslaget om regler for de nyetablerede er noget, de radikale med særlig omhu beskæftigede sig med. Hvis det foreliggende lovforslag er en følge af regeringsarbejdet med socialdemokratiet — et forslag, ifølge hvilket man ligesom lægger strikken om halsen på de nyetablerede — kan man sige, at noget af det, de selv har syntes var rigtigt, er de med til at kvæle. Jeg finder forslaget ungdomsfjendsk i sin opbygning, og jeg finder det rigtigt, at